

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2022 roku koło godziny 4.50 D. P. poruszał się jako kierujący samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Jechał do miejscowości W. drogą (...) od strony B., by odebrać dzieci z sali balowej Z. R. po zakończonej imprezie. W tym samym czasie pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) drogą nr (...) w kierunku od B. w stronę P., jako kierujący poruszał się A. Ż.. Jako pasażerowie w pojeździe jechali: A. G. (na przednim miejscu pasażera), E. G. (na tylnym miejscu za kierowcą), P. D. (na środkowym miejscu z tyłu), A. D. (z tyłu za siedzeniem pasażera). Na wysokości sali bankietowej Z. R., D. P. podjął manewr skrętu w lewo. W tym celu zwolnił włączył lewy kierunkowskaz, a następnie znowu zwolnił. W tym czasie A. Ż. podjął manewr wyprzedzania poruszającego się przed nim pojazdu kierowanego przez D. P.. Kierujący pojazdem O. nie widział jadącego za nim pojazdu V.. D. P. wykonując sygnalizowany manewr skrętu w lewo, nie zachował należytej ostrożności, nieuwważnie obserwował drogę za pojazdem i współprzyczynił się do zderzenia z samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), kierowanym przez A. Ż., który nie zachował należytej ostrożności poprzez zaniechanie odstąpienia od podjętego manewru wyprzedzania jadącego przed nim pojazdu O. (...) o nr rej. (...) pomimo, iż w trakcie wykonywania tego manewru kierujący O. D. P. załączył światła lewych kierunkowskazów, co mogło i powinno zostać odebrane przez A. Ż. także jako sygnalizacja przystąpienia do wykonania manewru zmiany kierunku jazdy O. poprzez zjechanie z drogi na lewo, czym obwiniony spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla kierującego samochodem marki V. A. Ż. oraz pasażerów samochodu V., tj. A. G., E. G., A. D. i P. D.. Obaj kierowcy byli trzeźwi.

(wyjaśnienia D. P. k. 99, k. 23-24, częściowo zeznania A. Ż. k. 100, częściowo wyjaśnienia A. Ż. ze sprawy II W 790/22 k. 25-26, zeznania S. O. k. 100, k. 28-29, zeznania A. D. k. 52-53, zeznania P. D. k. 53-54, opinia biegłego k. 6 -16, notatka urzędowa k. 17, 18, protokół oględzin k. 19-20, protokół badania trzeźwości k. 21-22, akta sprawy II W 790/22)

Na nagraniu nr (...) z monitoringu widoczne jest jedynie pojawienie się światła samochodu O. w 3 sekundzie nagrania i w 5 sekundzie zderzenie między pojazdami.

Na nagraniu nr (...) z monitoringu przedstawić można następujące sekwencje położenia pojazdów względem drogi oraz czasu.

Czas na nagraniu 0:13 – przejeżdża autobus na wysokości wjazdu,

Czas na nagraniu 0:17 i 15 klatek – kierujący samochodem O. włączył lewy kierunkowskaz, na nagraniu O. znajdował się wówczas pomiędzy 1 a 2 filarem,

Czas na nagraniu 0:20 i 8 klatek – pojawiają się na nagraniu światła samochodu V.,

Czas na nagraniu 0:23 i 15 klatek – chwila zderzenia,

Analiza nagrania z kamery samochodowej - Jakość nagrania jest wystarczająca aby poddać analizie ruch pojazdów. Jednak wykonanie zrzutów i stop klatek w powiększeniu jest mało czytelne.

Z nagrania przedstawić można następujące sekwencje położenia pojazdów względem drogi oraz czasu.

Czas na nagraniu 5:27:33 – samochód V. rozpoczyna zjazd na lewy pas ruchu,

Czas na nagraniu 5:27:34 – samochód O. ponownie hamuje i włącza lewy kierunkowskaz, w tym czasie samochód V. jest na środku jezdni, pasy znajdują się pod tym samochodem, zdjęcie nr 1. samochód V. znajdował się wówczas około 88 metrów od samochodu O.,

Czas na nagraniu 5:27:36 — samochód V. włączył światła drogowe będąc na lewym pasie ruchu, był około 24 metry od samochodu O., widoczne są pasy ruchu, zdjęcie nr 2.

Czas na nagraniu 5:27:38 - chwila zderzenia.

Na jezdni w miejscu zdarzenia znajdowała się linia pojedyncza przerywana — długa. Zgodnie ze szczegółowymi warunkami technicznymi dla znaków drogowych poziomych i warunkach ich umieszczania na drogach (Załączniki nr 1—4 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r.) linię pojedynczą przerywaną długą „stosuje się do wyznaczenia pasów ruchu pomiędzy skrzyżowaniami na drogach o dopuszczalnej prędkości powyżej 70 km/h.” L. ta jest o długości 4 metrów, a pomiędzy tymi liniami jest odległość 8 metrów.

Na powyższej podstawie wyliczono, że w chwili gdy samochód V. rozpoczynał wyprzedzanie i znajdował się na środku jezdni (zdjęcie nr 1) samochód O. znajdował się wówczas około 88 metrów od samochodu V. o (8 pasów ruchu plus 7 przerw).

Analogicznie wyliczono, że w chwili gdy kierujący samochodem V. włączył światła drogowe będąc na lewym pasie ruchu, był wówczas około 24 metry od samochodu O..

Gdyby A. Ż. jechał z deklarowaną prędkością 90 km/h i podjął manewr hamowania w momencie zauważenia lewego kierunkowskazu w pojeździe O., uniknąłby zderzenia. Ponadto, gdyby kierujący pojazdem V. zmniejszył prędkość, D. P. zdążyłby wykonać manewr skrętu w lewo.

W chwili wypadku jezdnia była o nawierzchni asfaltowej, suchej przy świecącym słońcu. Droga w miejscu wypadku była drogą dwukierunkową o płaskim i prostym odcinku. Miejsce zdarzenia było obszarem niezabudowanym, gdzie dopuszczalna prędkość ograniczona była do 70 km/h.

Kierujący samochodem O. nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru skrętu w lewo, co pozostawało w związku przyczynowym z zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia. Kierujący samochodem O. widząc na lewym pasie ruchu jadący z włączonymi światłami samochód V. nie powinien wykonywać manewru skrętu w lewo. Jadąc z niewielką prędkością mógł zatrzymać pojazd i zrezygnować z wykonywania tego manewru.

Kierujący samochodem V. nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania, co również pozostawało w bezpośrednim związku przyczynowym z zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia. Kierujący samochodem V. widząc włączony lewy kierunkowskaz w samochodzie O. nie powinien kontynuować manewru wyprzedzania.

(opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego k. 149-159 , nagrania z monitoringu k. 29, protokół oględzin nagrania z monitoringu k 30-31, nagranie z kamerki samochodowej k. 106, protokół oględzin rzeczy – pojazdu k. 7, k. 8 wszystkie dowody z akt sprawy II W 790/22)

W wyniku zdarzenia D. P. doznał urazu głowy z wstrząśnieniem bez zmian w tomografii komputerowej i bez klinicznych objawów ogniskowych i oponowych. obrażenia te naruszył czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni.

(opinia biegłego R. E. k. 87 akta sprawy II W 790/22)

Obwiniony D. P. ma (...)lat nie był leczony(...). Nie figuruje w ewidencji kierowców. W toku postępowania przyznał się do zarzucanego czynu wyjaśnił, że popiera opinię biegłego i że obaj z A. Ż. przyczynili się do zaistniałego zdarzenia drogowego.

(wyjaśnienia obwinionego k.99 wypis z ewidencji kierowców k. 64)

Stan faktyczny został prawomocnie przesądzony w sprawie II W 790/22 i IV Ka 778/23

(akta sprawy II W 790/22 wyrok SO w Piotrkowie Tryb. w sprawie IV Ka 778/23)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Na wstępie podnieść należy, że stan faktyczny w niniejszej sprawie jest tożsamy, ze stanem faktycznym w sprawie II W 790/22 i został prawomocnie przesądzony wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie IV Ka 778/23. W niniejszej sprawie podobnie jak w sprawie II W 790/22 Sąd ustalił stan faktyczny przede wszystkim w oparciu o nagrania z kamer monitoringu oraz kamery samochodowej, a także opinii biegłego, który w sposób kompleksowy dokonał oględzin powyższych nagrań oraz przeprowadził ich szczegółową analizę w kontekście odpowiedzialności za spowodowane zdarzenie drogowe. Pomocnicze znaczenie miały częściowo wyjaśnienia obwinionego D. P. raz pozostałych świadków

Treść nagrań z monitoringu oraz z kamerki samochodowej nie była kwestionowana przez strony i stanowi wiarygodne źródło dowodowe.

W związku z powyższym Sąd uznał za bezcelowe powtarzanie oceny dowodów dokonanej w sprawie II W 790/22 skoro stan faktyczny został już prawomocnie przesądzony.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał obwinionego D. P. za winnego tego, że wykonując sygnalizowany manewr skrętu w lewo, nie zachował należytej ostrożności, nieuważnie obserwował drogę za pojazdem i współprzyczynił się do zderzenia z samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), kierowanym przez A. Ż., który nie zachował należytej ostrożności poprzez zaniechanie odstąpienia od podjętego manewru wyprzedzania jadącego przed nim pojazdu O. (...) o nr rej. (...) pomimo, iż w trakcie wykonywania tego manewru kierujący O. D. P. załączył światła lewych kierunkowskazów, co mogło i powinno zostać odebrane przez A. Ż. także jako sygnalizacja przystąpienia do wykonania manewru zmiany kierunku jazdy O. poprzez zjechanie z drogi na lewo, czym obwiniony spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla kierującego samochodem marki V. A. Ż. oraz pasażerów samochodu V., tj. A. G., E. G., A. D. i P. D..

Sąd uzupełnił opis czynu o ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Odwoławczy dokonane w sprawie IV Ka 778/23.

Odpowiedzialności za czyn z art. 86 § 1 kw polega ten kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Obwiniony wykonując manewr skręty w lewo winien się upewnić czy może to uczynić bez zagrożenia dla innych uczestników ruchu. W realiach niniejszej sprawy winien spojrzeć w lusterko i odstąpić od manewru gdyż inny pojazd sygnalizował manewr wyprzedzania. A. P. zatem wypełnił dyspozycję art. 86 § 1 k.w.

Sąd wymierzył obwinionemu karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego biorąc pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia. W związku z tym Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny 1500 zł. Jest to kara adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Spełni swe cele w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej.

Sąd zasądził od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego 720 zł tytułem poniesionych przez niego wydatków w tym z tytułu ustanowienia pełnomocnika.

Sąd zasądził od obwinionego opłatę 150 zł oraz 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków uznając, że ich uiszczenie nie będzie dla obwinionego nadmiernie uciążliwe.